

16. nov. 1972

FAKTA

Dato:

16. nov. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 5 s. 41-45

Paris

16-11-72

"Vi læser et stort antal bøger,
vi besøgte mange museer og gik
til Koncater, så d. foran Jernsøps-
-apparatet og har mange fornem-
per under holdning. Vi citere i det
mindelige andre mennesker i det,
og kunsten og duger vores forber i
taler meget om den. H. vordan kan
det være at vi er af hængige af
kunst? Er kunsten en art flugt
eller stimulerings? Tror De, at De
ville have lyst til at gå på
museum og betragte et billede
der som de var i direkte kon-
-takt med naturen - - - - - ?

"Måske er det fordi
De ikke ved hvordan De skal
betragte alt hvad der omgiver Dem,
at De bruger en slags medicin
som kan stimulere Dem til
at se bedre"

J. Krishnamurti
"Frihed i nuet"

Det ser du den lille malet be-
-male måde den ne udhøvelse er
indformet på rammer den, i hvert-
-fald for mig, noget uanstalt.

Sidd på, alle uanstalts for og
læs side op og side ned af

hvad en eller anden, som regel
amerikanske kunstskolen & mere.
fylder jeg mig ikke derud og på
udskiftigt andre måder med en
problematik omkring kunsten der
nygtern selv er helt overflødig?
At man producerer kunst kan
være gult nok, men at man
at man yderligere problematiserer
denne lidt som ved vel læsning
af en mængde lige gyldigt vis
er værre. Det betyder at man
rammer direkte ind i en fulst
problematik, stiller forkerte spørgs-
-smål som hvad er det "rigtige"
at gøre & hvad er "forkert".
Der er ikke noget som er rig-
-tigt eller forkert, der er spørgs-
-målet om hvad man kan
lave, og der er ikke andet at
gøre end at lave det man
kan det som svarer til ens
sande natur, alle andre spørgs-
-mål end hvad man derudfra
kan er overflødig.
Det betyder at man finder ud af
hvem man er. Tror jeg virkelig at
jeg kan finde det, all det jeg
læser om kunst eller i alt det
jeg ser af kunst?
Jeg at den tid jeg har beskæftiget
mig med kunst, og det er lang.

hur jø sagde, krævet, en forklaring
en årsag, en hen sigt mod det jø
beskæftigede mig med - trænsen.
Jø har ikke stillet mig til freds
med at love dem, jø har villet
have en grund en hen sigt?
Man det findes sikkert ikke
- i ikke ud over dette helt antallet
at man op i det man så enkelt
kun jø i ikke stille mig til freds
med jø at det er. Velsuget og udfra
~~den med det~~ som der vil det skal
at når jø beskæftigede mig med
mager så skal det helst have
en verdens om speen den de og om ved-
-fende be tydning.
Og hermed glider vi lige så stille
over i et andet problem: hvorfor
når jø at så brændende ønske
om Succé's? Vi kan hurtigt overstige
der nærtliggende - om hule og efterhvin-
-den gennem forståelse. Svare jø
jøl vil umåen des jøl ønskes af
Reale verden. Det er den grundlig-
-gode årsag, man ikke den ønske.
Jø ønsker også be kræftigere på
at hvad jø efter er "rigtigt"
andere - om verdenen skal be fri
mig for min liv. Denne
liv som jø vil de alle fleste
kunstnere lider af, skyldes jø
ville du kunne at man opvæ

med begreberne "rigtigt" - "forkert"
at man har et ideal og ellers
hvad der ikke svare til det er
forkert. Det skyldes også noget
ander, nemlig at man ikke er
fri i sit forhold til kunsten, man
tilkæber den en langt større be-
-tydning end den reelt har, fordi
man tilkæber sig selv - sin indvi-
-dualitet - sit ego - større betyd-
-ning end der virkelig har.
Man er ikke fri så længe man
kan her på om man går noget
rigtigt eller noget forkert for så-
-danne måder man sine hand-
-linger med det, noget uden for
en selv, dels alene stemme på
egvel - i begge tilfælde et ideal.
Hvis jo til prøve at se helt
klar på min situation uden-
-om egvel's begreb - ønske - hilt
og det er nemlig svært - så ville
der vel se nogen lunde således
~~at~~ ud: at producenter kunsten,
selv med fjævelsen er det centrale,
i det der bliver den nye proces er
overskuelig er alt andet fuld-
-stændig lige gyldigt. Det vil sige
der tilskend man er i kunsten
som fædelses messigt er er så
intens koncentration af alle
and ønskedet, af hele en selv

at jeg ikke kan lade være at sammen-
sammenligne det med en meditation,
i det øjeblik er man, eller bør
være, alene med sig selv uden om-
individualitet og ego, og - i dette
øjeblik er der her, her og om
Succis i alle tilfælde.
I det øjeblik Succis kan han eller
alene lade være at lave et
"gammelt billede" smig sig ind, hvad
der kan ske, så er egoets vilje
og dens ønsker, håb og begær til-
stede og så har processen mis-
-led sin renhed - sin selv -
-fulgelse. I det øjeblik
man vil noget, og det man
vil er som regel noget udenfor
en selv - så kan man inkl.

Paris

18-11-72

Ser jeg de produkter igu-
-nem som jeg har læst til
indstillingen hos Clausen, Kom-
-mer jeg i stærkt tvivl om deres
verdi!

Med disse postkort mon jeg
ville jeg foreslå at lave kunst
uden at gøre mig afhængig af
materialets elementer form - farve,
men lade kunsten opstå i a-
et materiale - et objekt fra vilke-